

Gepubliceerd op *Sovon.nl* (<https://www.sovon.nl>)

[Home](#) > Anekdoten Ornithologisch Erfgoed

Anekdoten Ornithologisch Erfgoed [1]

Om de problematiek van daadwerkelijke acquisitie in de praktijk te illustreren volgen hier een aantal voorbeelden van hoe een aantal verwervingen in het verleden (al of niet) tot stand zijn gekomen. Hieruit blijkt dat acquisitie vaak toevallig is, soms heel omslachtig, tijdrovend, frustrerend of simpel eenvoudig werk – afhankelijk van de medewerking die daarbij van verschillende kanten verkregen kan worden.

Tijdrovend, omslachtig, maar succesvol: de casus Adolphe Burdet

Omstreeks januari 2005 vroeg Ruud Vlek zich af waar toch het uitgebreide oeuvre aan vogelfilms van de Nederlands-Zwitserse vogelfilmer Adolphe Burdet (vriend van Thijsse) was gebleven. Er was ooit een Stichting Adolphe Burdet opgericht om zijn omvangrijke foto- en filmwerk te behouden, maar die was lang ter ziele. Het gerucht ging dat de films verbrand waren door spelende kinderen.

In een poging iets terug te vinden werd een oproep op EBNNL geplaatst: wie weet waar de films van Burdet zijn gebleven? Antwoord bleef uit, tot na een half jaar een onverwachte reactie kwam van Ingrid Leeftink-Meijer (1970-2007) uit Vlissingen. Zij had als afstudeerproject zich bezig gehouden met de fotograaf Burdet, en had uit die tijd nog contact met de 100-jarige dochter van Adolphe Burdet, Elise. Ingrid Leeftink wilde wel weer eens bij haar vragen. Ze maakte een afspraak om bij haar langs te gaan in Zwitserland, en ging op haar eentje. Deze actie werd gesubsidieerd door de Thijssestichting, het Nederlands Foto-Museum en de Artisbibliotheek. Die stelden Leeftink in staat om per huurauto naar Zwitserland af te reizen, om de nalatenschap van Elise Burdet op te halen. Zij kwam met een volbeladen auto terug, waarin zo'n 10 vogelfilms (1925-1938) en diverse sleden met glasfoto's van Burdet, alsook enige familie-archivalia over A. Burdet. Dankzij het toevallige contact en de enorme actiebereidheid van Leeftink kon dit materiaal veiliggesteld worden. Het is nu ondergebracht in het Nederlands Fotomuseum, bij de Stichting voor Beeld en Geluid (de vogelfilms) en de Heimans- & Thijssestichting (de papieren archivalia).

Eenvoudig en snel: de casus J.M. Lodder en zijn film van jonge Morinellen

In Limosa stond in een artikel over het broeden van Morinelplevieren in Oost-Flevoland, dat een apotheker uit Ermelo, J.M. Lodder daar filmopnamen van had gemaakt. De vraag was of deze film nog kon worden teruggevonden. In de digitale telefoongids kon het telefoonnummer van de filmmaker gemakkelijk worden gevonden, dankzij de kleine plaats en de specifieke naam en initialen. Maar

gezien de verstreken tijd zou er weinig kans zijn om de hoogbejaarde apotheker nog zelf aan de lijn te krijgen. Zijn vrouw nam op. “Mevrouw, ik bel u omdat uw man vroeger nogal wat aan vogelfotografie heeft gedaan, en ook nogal wat bijzondere vogels heeft gefilmd”. “Ja, zegt ze, “Morinelplevieren” . “Ja, daar bel ik voor, bestaat die film nog?” Ja hoor, ligt nog hier op zolder”. “Zou u het nuttig vinden, als die film in Naturalis wordt ondergebracht?” . “Dat is een goed idee. Volgende week komt mijn zus naar Amsterdam, en laat ik hem bij u langsbrengen.” Drie weken later kon deze film in de collectie van Naturalis worden gedeponeerd.

Hoogst toevallig, maar met enige moeite veiliggesteld: de films van Simon de Waard

Ooit had Ruud Vlek hem kunnen zien bij de Thijssestichting, de unieke film over het Vogeleiland De Beer op Rozenburg, van de hand van de Rotterdamse natuurcineast Simon de Waard. De enige film over het vogelleven en het landschap van dit verloren gegane natuureservaat. Deze film was kortstondig geleend van een Rotterdamse automonteur, Henk de Wolde, buurman en vriend van Simon de Waard, die na diens overlijden zijn hele filmcollectie aantrof op de stoep, klaargezet voor de vuilnisman. De Wolde besloot deze films te redden en sloeg ze op boven zijn garage. Gerard Ouweneel, die een nostalgische passie voor De Beer heeft, kende De Wolde nog uit zijn Rotterdamse schooltijd en wist contact met hem te leggen. Ouweneel mocht de natuurfilms van Simon de Waard van De Wolde lenen voor een vertoning daarvan aan een groep mensen, toendertijd bezig met het boek ‘Een eeuw vogels beschermen’. Bij het zien van deze films werd besloten ze op DVD uit te brengen bij dat boek. Dat werd de DVD ‘Historische filmbeelden van Nederlandse vogelparadijzen’ (2007). Na de voorvertoning kreeg Ouweneel het bij De Wolde gedaan dat hij de natuurfilms van Simon de Waard schonk aan de Heimans- en Thijssestichting.

Twee maal mis: de collecties Slijper en G. van Beusekom

Niet altijd gaat het goed. Nabestaanden zijn verdeeld over een nalatenschap, of tonen weinig interesse deze goed onder te brengen. Zo kon de familie Slijper niet overreed worden om hun vaders dagboeken onder te brengen in de Artisbibliotheek. Nadat uiteindelijk de dochter van Gerrit van Beusekom (De Beer-fotograaf) getraceerd was, kregen we te horen dat diens bijzondere foto-collectie kort tevoren was weggegooid.

[Disclaimer](#) [Privacyverklaring](#) [Voorwaarden](#) [Colofon](#) [Sitemap](#)

Bron-URL: <https://www.sovon.nl/nl/ornithologischfergoed/anedkdoten>

Links

[1] <https://www.sovon.nl/nl/ornithologischfergoed/anedkdoten>